VIII kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji do Spraw Petycji**
(nr 166)
z dnia 15 stycznia 2019 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 166)

15 stycznia 2019 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posłów: **Sławomira Jana Piechoty (PO-KO)**, przewodniczącego Komisji, oraz **Andrzeja Smirnowa (PiS)**, zastępcy przewodniczącego, zrealizowała następujący porządek dzienny:

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 17 ust. 5 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz.U. z 2018 r. poz. 2220 ze zm.) w zakresie umożliwienia pobierania świadczenia pielęgnacyjnego osobom mającym ustalone prawo do świadczenia przedemerytalnego (BKSP-145-425/18);

– rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie poszerzenia możliwości współfinansowania niekomercyjnych klubów sportowych przez samorząd terytorialny (BKSP-145-419/18);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz.U. z 2018 r. poz. 1313 ze zm.) w zakresie umożliwienia osobom nieposiadającym obywatelstwa polskiego pełnienia służby w Państwowej Straży Pożarnej (BKSP-145-422/18);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2018 r. poz. 2204 ze zm.) w zakresie wysokości stawek opłat z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości wykorzystywanych do celów sportowych i rekreacyjnych (BKSP-145-424/18);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 18 ust. 6, art. 20 ust. 5 i art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 4 września 2008 r. o ochronie żeglugi i portów morskich (Dz.U. z 2018 r. poz. 435 ze zm.) oraz zmiany art. 2a ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz.U. z 2016 r. poz. 703) w zakresie uwzględnienia zmian w obowiązującym ustawodawstwie (BKSP-145-426/18);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. 2018 r. poz. 1509 ze zm.) poprzez umożliwienie odliczenia od podatku wydatków na termomodernizację budynku mieszkalnego lub lokalu mieszkalnego poniesionych na własne potrzeby mieszkaniowe przez podatników posiadających prawo do budynku lub lokalu na podstawie dowolnego tytułu prawnego (BKSP-145-429/18);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 80 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz.U. z 2018 r. poz. 1202 ze zm.) w zakresie aktualizacji odesłania oraz zmiany ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks

wyborczy (Dz.U. 2018 r. poz. 754 ze zm.) w zakresie umożliwienia głosowania korespondencyjnego wyborcy, który najpóźniej w dniu głosowania kończy 75 lat (BKSP-145-432/18).

W posiedzeniu udział wzięli: **Jan Widera** podsekretarz stanu w Ministerstwie Sportu i Turystyki wraz ze współpracownikami, **Andrzej Świderek** dyrektor Departamentu Ochrony Ludności i Zarządzania Kryzysowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, **Paweł Krężel** zastępca dyrektora Departamentu Gospodarki Morskiej Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej, **Mirosław Stańczyk** zastępca dyrektora Departamentu Finansów Samorządu Terytorialnego Ministerstwa Finansów wraz ze współpracownikami, **Bogusława Załęska** zastępca dyrektora Departamentu Gospodarki Nieruchomościami Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju wraz ze współpracownikami, **Marcin Lisiak** główny specjalista w Zespole Prawnym i Organizacji Wyborów Krajowego Biura Wyborczego, **Agnieszka Strzelecka** starszy specjalista w Wydziale Świadczeń Rodzinnych w Departamencie Polityki Rodzinnej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, **Danuta Wojciechowska** dyrektor Biura Prawnego Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej wraz ze współpracownikami oraz **Tomasz Kuszłejko** asystent przewodniczącego Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał**, **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Petycji. Stwierdzam, że posiadamy kworum wymagane do prawidłowego prowadzenia obrad i podejmowania decyzji.

W projekcie porządku tego posiedzenia mamy następujące sprawy: w pkt 1 – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 17 ust. 5 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych w zakresie umożliwienia pobierania świadczenia pielęgnacyjnego osobom mającym ustalone prawo do świadczenia przedemerytalnego; w pkt 2 – rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie poszerzenia możliwości współfinansowania niekomercyjnych klubów sportowych przez samorząd terytorialny; w pkt 3 – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej w zakresie umożliwienia osobom nieposiadającym obywatelstwa polskiego pełnienia służby w Państwowej Straży Pożarnej; w pkt 4 – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami w zakresie wysokości stawek opłat z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości wykorzystywanych do celów sportowych i rekreacyjnych; w pkt 5 – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 18 ust. 6, art. 20 ust. 5 i art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 4 września 2008 r. o ochronie żeglugi i portów morskich oraz zmiany art. 2a ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych w zakresie uwzględnienia zmian w obowiązującym ustawodawstwie; w pkt 6 – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych poprzez umożliwienie odliczenia od podatku wydatków na termomodernizację budynku mieszkalnego lub lokalu mieszkalnego poniesionych na własne potrzeby mieszkaniowe przez podatników posiadających prawo do budynku lub lokalu na podstawie dowolnego tytułu prawnego; w pkt 7 – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 80 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane w zakresie aktualizacji odesłania oraz zmiany ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy w zakresie umożliwienia głosowania korespondencyjnego wyborcy, który najpóźniej w dniu głosowania kończy 75 lat.

Czy są uwagi do przedstawionej propozycji porządku dziennego? Nie słyszę. Przystępujemy do realizacji porządku dziennego. Bardzo proszę panią poseł Kornelię Wróblewską o przedstawienie petycji w sprawie zmiany w ustawie z 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych.

Poseł Kornelia Wróblewska (PO-KO):

Dziękuję, panie przewodniczący. Wysoka Komisjo, szanowni goście, petycja dotyczy zmiany w ustawie o świadczeniach rodzinnych w zakresie wyłączenia z ustawy o świad-

czeniach rodzinnych z 2003 r. frazy „świadczeniach przedemerytalnych" z art. 17 ust. 5 pkt 1 lit. a. Przedmiotowa zmiana dotyczy regulacji prawnych odnoszących się do świadczeń przysługujących osobom, które opiekują się niepełnosprawnymi dziećmi. W petycji wskazano, że zmiana ma na celu zlikwidowanie dysproporcji w dostępie do świadczeń pobieranych przez opiekunów osób niepełnosprawnych z uwagi na rodzaj uprawnienia emerytalnego, z którego korzysta dany opiekun. Petycja dotyczy opiekunów pobierających świadczenia emerytalne, które są niższe niż świadczenie pielęgnacyjne.

Warto zauważyć, że osobom opiekującym się niepełnosprawnymi dziećmi przysługują świadczenia różnego rodzaju finansowane z odrębnych źródeł. Na poprzednim posiedzeniu Komisji mówiliśmy m.in. o rodzicach pobierających w drodze wyjątku specjalną emeryturę określaną jako EWK. W tej chwili chodzi o rodziców pobierających w dużej mierze świadczenie przedemerytalne.

W ustawie o świadczeniach rodzinnych pojawiło się świadczenie pielęgnacyjne, opiewające na bardzo wysoką kwotę w porównaniu ze świadczeniami przysługującymi opiekunom osób niepełnosprawnych. W tej chwili kwota tego świadczenia to 1583 zł. Ustawodawca przewidział w ustawie warunki, które ograniczają prawo do nabycia tego świadczenia. Nie przysługuje ono m.in. w przypadku, kiedy osoba sprawująca opiekę posiada ustalone prawo do emerytury, renty, renty rodzinnej z tytułu śmierci małżonka przyznanej w przypadku zbiegu prawa do renty rodzinnej i innego świadczenia emerytalno-rentowego, renty socjalnej, zasiłku stałego, nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego, zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego.

Jak zauważa w swojej opinii Biuro Analiz Sejmowych, obowiązujące przepisy nie pozwalają łączyć świadczenia przedemerytalnego ze świadczeniem pielęgnacyjnym ani podwyższać świadczenia przedemerytalnego do wysokości świadczenia pielęgnacyjnego. Można powiedzieć – szkoda. Warto bowiem zauważyć, że pod koniec VII kadencji Sejmu ówczesny rząd wziął pod uwagę prośby napływające ze strony środowiska osób niepełnosprawnych i Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej przygotowało stosowny projekt ustawy o świadczeniach rodzinnych. Nosił on datę 16 marca 2015 r. Wspomniany projekt w zasadzie rozwiązywał problemy wszystkich opiekunów niepobierających świadczenia pielęgnacyjnego, którzy pobierali świadczenia wymienione w art. 15 pkt 1 lit. a ustawy. Chodzi o te świadczenia, które przed chwilą wymieniłam. Nie wdając się w szczegóły, powiem tylko, że w zaproponowanym przepisie chodziło o to, że świadczenie pielęgnacyjne miało przysługiwać w wysokości różnicy pomiędzy kwotą świadczenia pielęgnacyjnego a kwotą pobieranej emerytury, renty lub każdego innego z wymienionych świadczeń. Niestety, projekt ustawy nie wszedł w życie wraz z nową kadencją Sejmu i w tej chwili już go nie ma.

W opinii Biura Analiz Sejmowych postulaty przedstawione w rozpatrywanej petycji mają doniosłe znaczenie dla opiekunów osób niepełnosprawnych, a zaproponowane zmiany doprowadzą do zniwelowania różnic w zakresie wysokości świadczeń przysługujących grupie osób znajdujących się w podobnej sytuacji życiowej.

Pozwolę sobie zauważyć, że obecna wysokość świadczenia pielęgnacyjnego, która jest relatywnie wysoka, przewyższa w każdym roku wysokość pozostałych świadczeń pobieranych przez opiekunów osób niepełnosprawnych, którzy – mówiąc kolokwialnie – nie łapią się na świadczenie pielęgnacyjne. Ta sytuacja powoduje, że mamy duże dysproporcje w wysokości świadczeń, a to z kolei dzieli opiekunów na kilka grup pod względem otrzymywanego wsparcia. Obawiam się, że z roku na rok tego rodzaju postulatów i wniosków jak rozpatrywana petycja będzie napływać do Sejmu coraz więcej.

Wspomniałam już, że na poprzednim posiedzeniu Komisji rozmawialiśmy o grupie osób przebywających na tzw. emeryturze EWK. W tym przypadku chodzi o inną grupę, o osoby pobierające świadczenie przedemerytalne. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, moja propozycja jest taka, abyśmy w tej sprawie wystosowali kolejny dezyderat do ministra rodziny, pracy i polityki społecznej z prośbą o przeprowadzenie analizy, która pokaże, ile jest w Polsce grup opiekunów osób niepełnosprawnych niebędących na świadczeniu pielęgnacyjnym i znajdujących się poza świadczeniem w postaci emerytury EWK. Mamy świadomość, że są osoby pobierające świadczenie pielęgnacyjne i inne wynikające z ustawy o świadczeniach rodzinnych, ale nie wiemy, ile jest osób pobierają-

cych inne świadczenia, głównie z FUS. W mojej ocenie nie wiemy, ile jest tych osób, jaka jest struktura pobieranych przez nich świadczeń, jakie kwoty wchodzą w grę itd., i stąd wynika moja propozycja wystąpienia z odpowiednim zapytaniem do ministra rodziny. Zależy mi na uzyskaniu informacji o tym, jakie grupy osób znajdują się w tej sytuacji, jak są one liczne i w jakiej wysokości świadczenia są przez nie pobierane. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję, pani poseł. Kto z państwa chciałby w tej sprawie zabrać głos? Bardzo proszę.

Starszy specjalista w Wydziale Świadczeń Rodzinnych w Departamencie Polityki Rodzinnej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Agnieszka Strzelecka:

Agnieszka Strzelecka, Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Szanowni państwo, chciałabym bardzo krótko odnieść się do petycji przedstawionej przez panią poseł w zakresie umożliwienia pobierania świadczenia pielęgnacyjnego osobom mającym ustalone prawo do świadczenia przedemerytalnego. Jeśli chodzi o system wsparcia osób niepełnosprawnych, to resort przedstawił swoje stanowisko przy okazji rozpatrywania poprzedniej petycji z pkt 1 na wcześniejszym posiedzeniu Komisji, które zaczęło się o godzinie 12.00. Jak zostało wówczas powiedziane, postulaty dotyczące zmian w systemie wsparcia osób niepełnosprawnych są priorytetem prac rządu. Ich spełnienie zależy przede wszystkim od opracowania systemu orzecznictwa. W tej chwili zakończyły się prace międzyresortowego zespołu i aktualnie analizowane są propozycje rozwiązań w tym zakresie. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos w dyskusji? Nie widzę.

Szanowni państwo, moim zdaniem – analogicznie jak w dyskusji na poprzednim posiedzeniu Komisji – stoję na stanowisku, że wystąpienie z dezyderatem pozwoli w tej sprawie wyjaśnić kwestię, kiedy wreszcie zostanie przedstawiony system orzecznictwa, kiedy będzie on wdrożony, o jakiej perspektywie czasowej jest w ogóle mowa. Jest to tym bardziej istotne, że wiele szczegółowych kwestii tak naprawdę jest całkowicie uzależnionych od orzecznictwa o posiadanym stopniu niepełnosprawności.

Rekomenduję Wysokiej Komisji wystąpienie w tej sprawie z dezyderatem do ministra rodziny, pracy i polityki społecznej. Czy są uwagi do takiej rekomendacji? Nie słyszę. Uznaję zatem, że Komisja podjęła decyzję, aby w sprawie tej petycji wystąpić z dezyderatem.

Przechodzimy do rozpatrzenia pkt 2 porządku dziennego. Proszę pana posła Jacka Świata o przedstawienie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie poszerzenia możliwości współfinansowania niekomercyjnych klubów sportowych przez samorząd terytorialny.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, przed nami petycja złożona przez autora, który zastrzega personalia, natomiast sama petycja dotyczy zmiany ustawy o finansach publicznych w kierunku umożliwienia samorządom współfinansowania niekomercyjnych klubów sportowych. W istocie rzeczy petycja zawiera dwa postulaty. Pierwszy dotyczy zmiany w ustawie o finansach publicznych, która wprost umożliwi współfinansowanie przez samorządy niekomercyjnych klubów sportowych. Drugi postulat odnosi się do zmiany w ustawie o gospodarce nieruchomościami, która umożliwi obniżenie opłat za użytkowanie wieczyste do poziomu 0,3% w przypadku nieruchomości, które są własnością niekomercyjnych klubów sportowych.

Autor petycji zwraca uwagę, że kluby mogą korzystać z dofinansowania lub dotacji samorządów, ale tylko w przypadku, kiedy mamy do czynienia z wynajmowaniem przez te samorządy określonych usług. Chodzi na przykład o zajęcia sportowe dla dzieci. W żadnym przypadku nie wolno jednak samorządom finansować utrzymania nieruchomości, które znajdują się w użytkowaniu klubów sportowych. Wspomniane finansowanie nieruchomości jest często bardzo kosztowne. Obiekty sportowe są zwykle obiektami dość skomplikowanymi urbanistycznie, a ich utrzymanie i konserwacja pochłaniają spore kwoty.

Autor zwraca również uwagę na fakt, że samorządy posiadają znacznie większe możliwości finansowania oraz mogą ustalać opłaty za użytkowanie nieruchomości na poziomie 0,3% w przypadku, kiedy w danym obiekcie prowadzona jest działalność kulturalna, charytatywna, wychowawcza, edukacyjna lub naukowa. Takiej możliwości nie ma w przypadku działalności sportowej, która przecież także posiada doniosłe znaczenie społeczne, ponieważ pozytywnie wpływa na poziom społecznej zdrowotności.

Wysoka Komisjo, przechodząc do konkretów, jeśli chodzi o pierwszą propozycję zmiany, to w mojej ocenie wniosek autora petycji idzie trochę za daleko. Takie samo stanowisko zajął w tej kwestii ekspert BAS w swojej opinii. W istocie rzeczy autor domaga się całkowitego finansowania niekomercyjnych klubów sportowych przez samorządy. Nie chodzi więc o opłatę za konkretne przedsięwzięcia, ale przede wszystkim o finansowanie działalności obiektów sportowych jako takich. Warto w tym miejscu zauważyć, że nic nie stoi na przeszkodzie, żeby kluby sportowe korzystały z grantów przyznawanych przez Ministerstwo Sportu i Turystyki lub Ministerstwo Edukacji Narodowej. Na dłuższą metę sposobów na pozyskanie takich grantów jest o wiele więcej. Nie wydaje mi się właściwe, aby samorządy miały w całości przejmować finansowanie klubów sportowych. Gdyby chciały finansować klub, to mogłyby go stworzyć jako agendę samorządu i byłoby to rozwiązanie o wiele prostsze i czystsze, jeśli chodzi o przejrzystość finansów publicznych.

Drugi postulat zawarty w petycji wydaje się natomiast bardzo sensowny. Działalność sportowa i rekreacyjna prowadzona przez kluby sportowe z jednej strony zajmuje młodych ludzi, pozwala im sensownie i godnie spędzać czas, a z drugiej strony pozytywnie wpływa na stan zdrowia społeczeństwa. Ta działalność jest ze wszech miar pożyteczna i warto się poważnie zastanowić nad realizacją postulatu przewidującego obniżenie wysokości podatku od nieruchomości.

Jak powiedziałem, pierwszy postulat w mojej ocenie idzie za daleko i dlatego wnosiłbym o jego oddalenie, ale jeśli chodzi o drugi wniosek, to wydaje mi się, że powinniśmy się zastanowić nad jedną istotną kwestią. Chodzi o to, że obniżka podatku od nieruchomości wpłynie oczywiście na finanse gmin. Rzeczywistość nie działa tak, że możemy bez kosztów coś komuś podarować. Za przyznane ulgi musi zapłacić ktoś inny. W tym przypadku płatnikiem będą gminy i dlatego bardzo zależałoby mi na wcześniejszym uzyskaniu odpowiedzi na pytanie, jaka ewentualnie byłaby skala kosztów tego rodzaju operacji. Szczerze mówiąc, nie mam zielonego pojęcia, ile tego rodzaju niekomercyjnych klubów działa w naszym kraju ani jakie podatki one płacą. Wydaje mi się, że warto byłoby w tym celu zwrócić się z pytaniem lub prośbą o opinię do samorządów, do Związku Miast Polskich i związku gmin. Warto poznać ich punkt widzenia, ponieważ w oczywisty sposób te podmioty są najbardziej zainteresowane tymi kwestiami.

To wszystko z mojej strony. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję, panie pośle. Kto z państwa chciałby w tej sprawie zabrać głos? Bardzo proszę.

Zastępca dyrektora Departamentu Finansów Samorządu Terytorialnego Ministerstwa Finansów Mirosław Stańczyk:

Mirosław Stańczyk, Ministerstwo Finansów, Departament Finansów Samorządu Terytorialnego. Panie przewodniczący, szanowni państwo, pan poseł wyjaśnił już wiele aspektów związanych z rozpatrywaną petycją, ale chciałbym jeszcze zwrócić uwagę na dwie kwestie.

Autor petycji proponuje wprowadzenie zmian w ustawie o finansach publicznych. Ta ustawa jest przez niektórych – trochę górnolotnie – nazywana konstytucją finansów publicznych, ponieważ generalnie reguluje ramy funkcjonowania sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. W mojej ocenie byłoby niepoprawnym rozwiązaniem legislacyjnym, gdybyśmy do ustawy o tak generalnym charakterze wprowadzali rozwiązania bardzo szczegółowe dotyczące tylko jednej grupy podmiotów, tym bardziej że chodzi o podmioty, które nie są zaliczane do sektora finansów publicznych. Mimo że większość klubów nie działa w celu osiągnięcia zysku, to jednak nie są to podmioty sektora finansów publicznych.

Jeżeli chodzi o drugi aspekt, dotyczący zwolnienia z opłaty za użytkowanie wieczyste, z opłaty rocznej, to już obecnie kluby sportowe mają znaczącą bonifikatę, bowiem płacą tylko 1% tej opłaty. Jest to bardzo znacząca obniżka. Zmiana opłaty w tym zakresie, jak wyjaśniał szczegółowo pan poseł, odbije się na budżetach jednostek samorządu terytorialnego. Zmiana w zakresie zwolnienia z opłat za użytkowanie wieczyste nieruchomości zajętych na cele mieszkaniowe, która weszła w życie od 1 stycznia, też miała swój wpływ na samorządy, więc to byłby dalszy krok, który również wywrze wpływ na samorządy. Myślę, że jeśli chodzi o opłaty za użytkowanie wieczyste, to swoją opinię powinno także przedstawić Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju, które jest właściwe w zakresie tej ustawy. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Kto z państwa chciałby jeszcze zabrać głos w tej sprawie? Proszę bardzo.

Zastępca dyrektora Departamentu Gospodarki Nieruchomościami Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju Bogusława Załęska:

Bogusława Załęska, zastępca dyrektora Departamentu Gospodarki Nieruchomościami w Ministerstwie Inwestycji i Rozwoju. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, potwierdzam stanowisko, które przedstawił przed chwilą przedstawiciel Ministerstwa Finansów. Przedstawiciel wnioskodawców też wyraźnie podkreślił, że zmiana stawki opłat za użytkowanie wieczyste wiąże się ze zmianą, z obniżeniem wpływów do budżetów jednostek samorządu terytorialnego i do budżetu państwa. Chcę dodać, że podobna petycja wpłynęła również do komisji senackiej. W związku z tym minister inwestycji i rozwoju wystąpił do przedstawicieli organizacji samorządowych z prośbą o opinię w tej sprawie. Na razie nie mówimy nie, ale kluczowe będzie zapoznanie się z opiniami pokazującymi, jak ten problem widzą samorządy. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Bardzo proszę.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Sportu i Turystyki Jan Widera:

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, nasze stanowisko jest zbieżne ze stanowiskiem pana posła sprawozdawcy. Uważamy, że dzisiejsza ustawa o sporcie, jak i ustawa o pożytku publicznym i wolontariacie umożliwiają wyżej wymienionym klubom sportowym ubieganie się o środki publiczne na realizację zadań związanych ze sportem. Jeśli chodzi o drugą kwestię, to co do zasady wspieramy różnego rodzaju rozwiązania, które zmniejszają obciążenia klubów sportowych, niemniej jednak, jak to pani przedstawiła, nie jest to w gestii Ministerstwa Sportu, więc rozwiązania leżą po stronie właściwych resortów. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Kto z państwa chciałby jeszcze w tej sprawie zabrać głos? Nie widzę, a zatem proszę pana posła sprawozdawcę o podsumowanie i końcową rekomendację.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Widzę, że stanowisko przedstawicieli resortów jest zbieżne z tym, co przedstawiłem. Mamy pewien kłopot, bo często zdarza się tak, że autorzy petycji zgłaszają wnioski i do naszej Komisji, i do komisji senackiej. Nie widzę powodu, aby teraz wyważać otwarte drzwi. Skoro z pytaniami, o jakie ja wnosiłem, zgłosiła się komisja senacka, to chyba nie ma sensu, abyśmy to teraz powtarzali. Szczerze mówiąc, nie wiem jak to technicznie rozwiązać. Myślę, że odpowiedzi na pytania skierowane do komisji senackiej będą także odpowiedziami na nasze wątpliwości. Trochę jestem w kłopocie, bo nie wiem, jak to teraz technicznie rozwiązać.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Regulaminowo jest to dość proste. Senat rozpatruje według swoich ocen, my rozpatrujemy według swoich ocen. Jest tylko pytanie o to, czy zgodnie z tym, co pan pierwotnie przedstawił, występujemy z dezyderatem? Moim zdaniem to będzie pełne wyjaśnienie, zwłaszcza że tu mamy stanowiska trzech ministerstw. Jest jeszcze wskazanie na potrzebę zasięgnięcia opinii organizacji samorządowych i dopiero wtedy będą konkluzje. Tu pani

mówiła, że Ministerstwo Inwestycji nie jest niechętne czy też że nie odrzuca dziś tej inicjatywy, natomiast potrzebuje w tej kwestii stanowiska organizacji samorządowych. Myślę, że dezyderat do prezesa Rady Ministrów, ze względu na ponadresortowy charakter sprawy, byłby w pełni uzasadniony i by nam jednoznacznie tę sprawę wyjaśnił.

Poseł Jacek Świat (PiS):

W porządku, panie przewodniczący, przyjmuję tę propozycję, ale myślę, że my sami także powinniśmy wystąpić do organizacji samorządowych. Może przyspieszy to prace, jeśli od razu bezpośrednio nasza Komisja wystąpi do związków typu Związek Miast Polskich czy związek gmin.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Jest zatem rekomendacja dezyderatu do prezesa Rady Ministrów, a także wystąpienia o stanowisko do organizacji samorządu terytorialnego. Czy wobec takiej rekomendacji są jakieś uwagi? Nie słyszę. Uznaję, że Komisja podjęła taką decyzję.

Przechodzimy do rozpatrzenia kolejnego punktu porządku dziennego. Ale zanim zaczniemy go rozpatrywać, ponieważ sekretariat zwraca mi uwagę, iż wielu naszych gości stawiło się na posiedzeniu tylko ze względu na rozpatrzoną petycję, to nim przejdziemy do kolejnego punktu, ogłaszam chwilę przerwy. Jest to przerwa organizacyjna, która pozwoli na opuszczenie sali osobom niezainteresowanym dalszym przebiegiem obrad Komisji. Minuta przerwy.

[Po przerwie]

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Wznawiam posiedzenie. Przystępujemy do rozpatrzenia petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej w zakresie umożliwienia osobom nieposiadającym obywatelstwa polskiego pełnienia służby w Państwowej Straży Pożarnej. O przedstawienie petycji proszę pana posła Jerzego Paula.

Poseł Jerzy Paul (PiS):

Panie przewodniczący, państwo parlamentarzyści, szanowni państwo, przedmiotem petycji osoby prywatnej jest żądanie podjęcia inicjatywy ustawodawczej zmierzającej do nowelizacji ustawy o Państwowej Straży Pożarnej. Wnioskujący wskazuje na konieczność zmiany w zakresie przepisów regulujących możliwość uzyskania dostępu do wykonywania służby w Państwowej Straży Pożarnej przez osoby nieposiadające obywatelstwa polskiego. Proponowana nowelizacja miałaby na celu, w opinii wnioskodawcy, umożliwienie osobom nieposiadającym obywatelstwa polskiego podjęcie służby w Państwowej Straży Pożarnej.

Stanowisko autora petycji wskazuje, że obecny stan prawny skutkuje tym, iż w wyniku wcześniejszych uprawnień emerytalnych przysługujących strażakom, a także ze względu na niewielki przyrost naturalny w naszym kraju Państwowej Straży Pożarnej grozi znaczne obniżenie stanu osobowego, chodzi o posiadaną kadrę. Tym samym możliwe jest niewystarczające zapewnienie bezpieczeństwa obywatelom polskim w ramach działań podejmowanych przez Państwową Straż Pożarną. Wedle opinii autora petycji konieczna jest zmiana art. 28 ust. 1, art. 30 ust. 1, art. 43 ust. 2 pkt 6 oraz art. 114b ust. 1 pkt 1 ustawy o Państwowej Straży Pożarnej.

W tej chwili w kilku zdaniach streszczę państwu stanowisko Biura Analiz Sejmowych na temat tej petycji. Przedstawiona petycja została poddana ocenie BAS. Opinię sporządziła ekspert do spraw legislacji dr Jolanta Waszczuk-Napiórkowska. W jej ocenie zmiany wskazane w inicjatywie zasługują na uwzględnienie i możliwe są działania prawodawcy. Ekspert wskazuje, że proponowane zmiany zostały należycie wyartykułowane przez autora petycji w zakresie obecnych rozwiązań prawnych dotyczących Państwowej Straży Pożarnej. Przede wszystkim należy wskazać, że obecne stanowisko doktryny, jak i orzecznictwo sądowe, w tym orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, dopuszcza możliwość otwarcia służby publicznej na obywateli Unii Europejskiej, jak również i innych państw, z którymi zawarto odpowiednie umowy międzynarodowe. Łącząc powyższe z faktem, że Państwowa Straż Pożarna jest formacją spełniającą zadania głównie w obszarze ochrony zdrowia, życia i mienia, możliwe wydaje się otwarcie

tej formacji na osoby nieposiadające obywatelstwa polskiego. Jednakże w opinii BAS konieczne byłoby rozważenie na przykład wydłużenia okresu zamieszkiwania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ewentualnie wprowadzenie dodatkowych kryteriów, jak chociażby posiadania karty stałego pobytu. Ekspert BAS wskazuje, że proponowane zmiany mieszczą się w zakresie uprawnień ustawodawcy i dlatego zasługują na rozważenie i podjęcie inicjatywy.

Szanowni państwo, proponowane rozwiązanie jest dopuszczalne prawnie, ale według mnie powinniśmy się zastanowić, czy jest ono potrzebne. Uważam, że powinniśmy w związku z tym zwrócić się do Ministerstwa Sprawiedliwości, a także do komendanta głównego Państwowej Straży Pożarnej z prośbą o przedstawienie opinii na temat przyszłości kadr w PSP. Warto byłoby wiedzieć, jak sytuację ocenia komendant główny, czy tych strażaków nie będzie nam brakowało. Akurat ja pochodzę z Podkarpacia i wiem, że jeśli na moim terenie jest ogłoszony nabór do Państwowej Straży Pożarnej, to na każde wolne stanowisko przypada kilku lub kilkunastu chętnych. Taka jest prawda. Wiem o tym, bo sam jestem strażakiem, co prawda niezawodowym, bo działam tylko w Ochotniczej Straży Pożarnej, ale wiem, jak wygląda rzeczywistość. Myślę, że możemy wyjść z odpowiednią inicjatywą legislacyjną, ale najpierw trzeba sobie odpowiedzieć na pytanie, czy ona jest faktycznie potrzebna. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Andrzej Smirnow (PiS):

Dziękuję, panie pośle. Kto z państwa chciałby zabrać głos? Bardzo proszę.

Dyrektor Departamentu Ochrony Ludności i Zarządzania Kryzysowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji Andrzej Świderek:

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, odnosząc się do kwestii podnoszonych w petycji, a dotyczących zmiany ustawy z 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej w zakresie umożliwienia osobom nieposiadającym obywatelstwa polskiego pełnienie służby w Państwowej Straży Pożarnej, uprzejmie informuję, że zaproponowane rozwiązanie nie może zostać przyjęte.

Państwowa Straż Pożarna jest formacją działającą w sferze wewnętrznego bezpieczeństwa państwa. Realizując zadania ustawowe, strażacy kontrolują obiekty użyteczności publicznej, zakłady o zwiększonym ryzyku wystąpienia awarii i zakłady istotne ze względu na bezpieczeństwo państwa, chociażby tzw. infrastrukturę krytyczną. Wydaje się, że z dostępu do dokumentów dotyczących wymienionych obiektów powinni być wyłączeni cudzoziemcy. Pozostałe służby i instytucje działające w sferze bezpieczeństwa wewnętrznego państwa mają ustawowe uregulowania wymagające posiadania polskiego obywatelstwa dla osób ubiegających się o przyjęcie do służby. Niedawno była rozpatrywana podobna petycja dotycząca policji. Policja nie wyraziła zgody na zmianę dotychczasowych przepisów w tym zakresie.

Szanowni państwo, postulowana zmiana przepisów powinna być dokonana na podstawie systemowej decyzji podjętej na szczeblu rządowym. To po pierwsze. Po drugie, teza, o której przed chwilą słyszeliśmy, że Państwowa Straż Pożarna ma problemy z wakatami, jest nieprawdziwa. Zdecydowanie stwierdzam, że PSP takich problemów nie ma. Na koniec 2018 r. liczba wakatów wynosiła wprawdzie 758, ale trzeba wziąć pod uwagę jeden fakt, a mianowicie, że ustawa budżetowa przyznała PSP dodatkowych 490 etatów, głównie dla pionu kontrolno-rozpoznawczego. Liczba wakatów maleje, wolne stanowiska są sukcesywnie obsadzane. W ujęciu procentowym w tej chwili mamy 2,97% wakatów w stosunku do ogólnej liczby funkcjonariuszy zatrudnionych w Państwowej Straży Pożarnej.

Petycja zawiera propozycję zmian przepisów w ustawie o Państwowej Straży Pożarnej, ale nie uwzględnia licznych kwestii techniczno-organizacyjnych, które musiałyby zostać rozstrzygnięte, takich jak choćby biegła znajomość języka polskiego. Trzeba wziąć pod uwagę, że strażacy działają w warunkach ekstremalnych, muszą podejmować błyskawicznie decyzje, mają ograniczone możliwości komunikowania się ze względu na ochronę dróg oddechowych, wykonują polecenia i rozkazy itd. Ekstremalne warunki pracy sprawiają, że brak możliwości sprawnego komunikowania się strażaków może nieść ze sobą bardzo negatywne konsekwencje. Oprócz tego trzeba uwzględnić jeszcze

kwestię stanu zdrowia i badań lekarskich, sprawę mieszkań dla strażaków oraz możliwość efektywnego korzystania z systemu szkoleniowego, który obowiązuje wszystkich w Państwowej Straży Pożarnej.

Warto dodać, że Państwowa Straż Pożarna w trakcie realizacji zadań ratowniczo-gaśniczych jest wspierana przez strażaków z jednostek Ochotniczej Straży Pożarnej. Ochotnicza Straż Pożarna odgrywa istotną rolę w obszarze ochrony przeciwpożarowej oraz podczas działań ratowniczych, zwłaszcza te jednostki, które są włączone do Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego. Po Państwowej Straży Pożarnej jednostki OSP stanowią drugi filar Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego, a ich potencjał umożliwia w wielu przypadkach realizację samodzielnych działań ratowniczych. Należy zauważyć, że Krajowy System Ratowniczo-Gaśniczy stanowi integralną część bezpieczeństwa wewnętrznego państwa obejmującą zadania mające na celu ratowanie życia, zdrowia, mienia lub środowiska, prognozowanie, rozpoznawanie i zwalczanie pożarów, klęsk żywiołowych lub innych zagrożeń miejscowych. Liczba jednostek OSP w Krajowym Systemie Ratowniczo-Gaśniczym wynosi 4439. Jest to stan na 14 grudnia 2018 r. Liczba jednostek OSP działających poza systemem to ok. 11 700. Jeśli chodzi o łączną liczbę strażaków pełniących służbę w OSP, to wynosi ona ok. 700 tys. osób.

W świetle powyższego wnoszę o nierekomendowanie żądania będącego przedmiotem petycji. Dziękuję za uwagę.

Przewodniczący poseł Andrzej Smirnow (PiS):

Bardzo dziękuję. Prosiłbym jeszcze pana o przedstawienie się do mikrofonu. Chodzi o wymogi protokołu sporządzanego z przebiegu posiedzenia Komisji.

Dyrektor departamentu MSWiA Andrzej Świderek:

Andrzej Świderek, Departament Ochrony Ludności i Zarządzania Kryzysowego MSWiA.

Przewodniczący poseł Andrzej Smirnow (PiS):

Dziękuję. Kto z państwa chciałby jeszcze w tej sprawie zabrać głos? Bardzo proszę i jednocześnie przypominam o konieczności przedstawienia się.

Dyrektor Biura Prawnego Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej Danuta Wojciechowska:

Danuta Wojciechowska, dyrektor Biura Prawnego Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej. Zacznę od tego, iż zostałam upoważniona, aby na ręce pana przewodniczącego złożyć przeprosiny w imieniu komendanta głównego, który nie może osobiście uczestniczyć w dzisiejszym posiedzeniu. Z powodu ataku zimy w kilku województwach pan komendant musi być w Komendzie Głównej.

Nawiązując do wypowiedzi przedmówcy chcę powiedzieć, że również komendant główny Państwowej Straży Pożarnej nie rekomenduje uwzględnienia treści rozpatrywanej petycji. Nie mamy w tej chwili potrzeb kadrowych w takiej skali, która ewentualnie mogłaby ograniczać naszą dyspozycyjność lub skuteczność działania sił ratowniczo-gaśniczych. Jest dziś ze mną dyrektor Krajowego Centrum Koordynacji Ratownictwa, który poinformował nas, że tego rodzaju potrzeb nie wykazujemy.

Dopuszczenie cudzoziemców do służby w Państwowej Straży Pożarnej niesie ze sobą tak dużo komplikacji, że w sytuacji kiedy nie jest zagrożona aktywność i dyspozycyjność PSP, prosimy Komisję o nierekomendowanie tej petycji. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Andrzej Smirnow (PiS):

Dziękuję. Czy ktoś jeszcze z państwa chciałby zabrać głos? Jeżeli nie, to bardzo proszę pana posła o przedstawienie rekomendacji.

Poseł Jerzy Paul (PiS):

Panie przewodniczący, szanowni państwo, słuchając wystąpień moich przedmówców, czyli przedstawicieli MSWiA oraz Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej, utwierdziłem się w przekonaniu, że nie ma możliwości, żeby osoby nieposiadające polskiego obywatelstwa mogły zostać dopuszczone do pracy w służbach mundurowych. Jak by nie było, PSP bardzo często współpracuje zarówno z wojskiem, jak i z policją, zabezpiecza strategiczne zakłady przemysłowe i dlatego nie możemy sobie pozwolić na otwar-

cie drzwi dla osób niepowołanych, których jedynym celem jest pozyskiwanie niejawnych informacji. Ostatnio okazało się, że jesteśmy inwigilowani przez aparaty komórkowe, a podobno do inwigilacji służą nawet roboty kuchenne. W tej sytuacji nie powinniśmy sami zwiększać potencjalnego zagrożenia i dlatego stawiam wniosek o nieuwzględnienie żądania będącego przedmiotem petycji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Andrzej Smirnow (PiS):

Dziękuję bardzo. Pan poseł zaproponował nieuwzględnienie postulatów zawartych w petycji. Czy są inne opinie w tej sprawie? Nie ma. Rozumiem, że przyjęliśmy propozycję pana posła Paula, czyli nie uwzględniamy żądań stanowiących przedmiot tej petycji.

Przechodzimy do następnego punktu porządku dziennego, który przewiduje rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami w zakresie wysokości stawek opłat z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości wykorzystywanych do celów sportowych i rekreacyjnych. Proszę pana posła Maliszewskiego o przedstawienie tej petycji.

Poseł Mirosław Maliszewski (PSL-UED):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, ta petycja w znacznej części jest podobna do petycji, którą przedstawiał kilka minut temu pan poseł Jacek Świat, postuluje bowiem zmianę treści ustawy o gospodarce nieruchomościami w zakresie dotyczącym stawek opłat za użytkowanie wieczyste nieruchomości wykorzystywanych do różnych celów. Popularnie mówiąc, chodzi o roczny czynsz za nieruchomości użytkowane do różnych celów.

Wnoszący petycję proponuje, aby wprowadzić preferencyjną stawkę w dwóch przypadkach: kiedy nieruchomość jest wykorzystywana na cele sportowe albo kiedy służy ona celom rekreacyjnym. Jeśli chodzi o nieruchomość, która spełnia funkcję sportową, to propozycja zmiany zakłada obniżenie do 0,3% obecnej stawki wynoszącej 1% ceny gruntu. W tej chwili jest to identyczna stawka jak w przypadku gruntów użytkowanych na cele mieszkaniowe. Wnoszący petycję uzasadnia tę zmianę faktem, że obniżoną stawkę posiadają już grunty wykorzystywane na działalność kulturalną, oświatową, wychowawczą i leczniczą. Ponieważ, jak sugeruje wnoszący petycję, sport spełnia podobną rolę, a więc zasługuje na to, aby przyznać mu preferencyjną stawkę w wysokości 0,3%.

Autor petycji proponuje również, żeby obniżyć stawkę dla obiektów wykorzystywanych do celów rekreacyjnych. Obecnie wynosi ona 3% wartości, ponieważ jest skategoryzowana jako tzw. obiekty inne. Zgodnie z petycją miałaby ona zostać po nowelizacji przepisów objęta stawką preferencyjną na poziomie 0,3%, bo – jak wykazuje wnoszący petycję – często poszczególne obiekty pełnią zarówno funkcje sportu, jak i rekreacji.

Szanowni państwo, podobnie jak w poprzednio rozpatrywanej petycji nie mamy chyba dostatecznej wiedzy na temat tego, jaka jest skala tego rodzaju nieruchomości w wymiarze ogólnopolskim, ani jakie ograniczenia dochodów niosłyby ze sobą niższe stawki. Warto także zwrócić uwagę na fakt, który zresztą został podkreślony w opinii Biura Analiz Sejmowych, iż wnoszący petycję nie do końca precyzyjnie określił funkcje sportowe i rekreacyjne w uzasadnieniu dotyczącym konieczności redukcji stawki opłat. W dzisiejszej ustawie jest przewidziane, w przypadku kilku rodzajów działalności, odstępstwo od standardowej stawki wynoszącej 3%. W punkcie, do którego odwołuje się wnoszący petycję, a który dotyczy działalności kulturalnej, leczniczej, opiekuńczej, oświatowej i wychowawczej, mówi się wyraźnie, że preferencyjna stawka 0,3% będzie możliwa tylko wtedy, kiedy wspomniana działalność będzie miała charakter charytatywny i niezarobkowy. Działalność sportowa niekoniecznie za każdym razem nosić będzie powyższe znamiona. Podobnie jest w przypadku działalności rekreacyjnej.

W związku z powyższym proponuję, aby podobnie jak w przypadku wcześniejszej petycji najpierw, zanim podejmiemy ostateczną decyzję, zasięgnąć szerszej informacji na temat skali nieruchomości, które są wykorzystywane do celów sportowych i rekreacyjnych. Warto także poznać stanowisko tych podmiotów, których ewentualne obniżenie stawek będzie najbardziej dotyczyć, czyli właścicieli, dysponentów budynków, o których mowa. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Andrzej Smirnow (PiS):

Dziękuję panu posłowi. Kto z państwa chciałby w tej sprawie zabrać głos? Proszę bardzo.

Podsekretarz stanu w MSiT Jan Widera:

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, jeśli chodzi o stanowisko Ministerstwa Sportu i Turystyki, to w przypadku tej petycji jest ono podobne jak poprzednio, kiedy wypowiadałem się na temat petycji wcześniejszej. Co do zasady wspieramy oczywiście różnego rodzaju rozwiązania służące rozwojowi sportu, ale ze względu na skutki finansowe przedstawionych propozycji istnieje konieczność uwzględnienia dalszych kroków w tej materii z właściwymi resortami i jednostkami samorządu terytorialnego, mam na myśli Związek Miast Polskich. Zgadzamy się z opinią pana posła sprawozdawcy, że niezbędne jest uzgodnienie stanowiska, a przede wszystkim stwierdzenie, z jaką skalą zjawiska mamy do czynienia, jeśli chodzi o obciążenia dla samorządów.

Przewodniczący poseł Andrzej Smirnow (PiS):

Dziękuję bardzo. Czy jeszcze ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Jeżeli nie, to rozumiem, że pan poseł rekomenduje w tym przypadku, tak jak poprzednio, dezyderat i zapytanie o opinię samorządów. Czy tak, panie pośle?

Poseł Mirosław Maliszewski (PSL-UED):

Tak, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Andrzej Smirnow (PiS):

Uprzejmie dziękuję. Czy są w tej sprawie jakieś inne wnioski? Nie ma. Rozumiem, że Komisja przyjęła zaproponowane rozstrzygnięcie. Proszę, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję panu przewodniczącemu Smirnowowi za wyręczenie mnie i poprowadzenie fragmentu posiedzenia. Przystępujemy do rozpatrzenia następnej petycji. W pkt 5 mamy przewidzianą petycję w sprawie zmiany art. 18 ust. 6, art. 20 ust. 5 i art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 4 września 2008 r. o ochronie żeglugi i portów morskich oraz zmiany art. 2a ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych w zakresie uwzględnienia zmian w obowiązującym ustawodawstwie. Bardzo proszę pana posła Mirosława Maliszewskiego o przedstawienie petycji.

Poseł Mirosław Maliszewski (PSL-UED):

Pan przewodniczący, czytając treść punktu porządku dziennego, w zasadzie oddał całą istotę tej petycji. Wnoszący proponują, żeby zlikwidować pewną nieścisłość prawną albo – inaczej mówiąc – prawną niekonsekwencję wynikającą z wejścia w życie w 2009 r. ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie. Chodzi o zakres, w jakim odnoszą się do niej dwie inne ustawy, a mianowicie ustawa o ochronie żeglugi i portów morskich oraz ustawa o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych.

W czym jest rzecz? Propozycja jest oczywiście zgodna z przepisami prawa i możemy ją wnosić. Krótko mówiąc, sprawa dotyczy tego, że w ustawie o ochronie żeglugi i portów morskich znajduje się kilka punktów, które odnoszą się do ustawy regulującej działalność administracji rządowej w województwie, chociażby jeśli chodzi o plan ochrony portu czy ocenę stanu ochrony portu. Są to odniesienia do ustawy, która została już zmieniona, i dlatego należałoby dokonać stosownej zmiany artykułów w ustawie o ochronie żeglugi i portów morskich, żeby rzecz była ze sobą spójna. Podobnie wygląda sytuacja w przypadku drugiej ustawy, tzn. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych. Jeden z przepisów tej ustawy stanowi, że jej przepisów nie stosuje się do gruntów pokrytych wodami publicznymi w rozumieniu przepisów ustawy – Prawo wodne, odwołując się tym samym do ustawy, która została zmieniona w 2017 r. w zakresie administracji na poziomie wojewódzkim.

Szanowni państwo, wygląda na to, że zauważoną nieścisłość prawną można w bardzo prosty sposób zlikwidować, przygotowując dwa projekty ustaw albo nawet tylko jeden projekt ustawy, który będzie zawierał obydwie kwestie i dokonywał właściwego odesłania. Taka jest moja rekomendacja. Biuro Analiz Sejmowych stwierdziło, że petycja jest poprawna, a sprawa wymaga faktycznie wyjaśnienia. Wszystko wskazuje na to,

że została ona po prostu przeoczona w trakcie nowelizacji ustaw. Proponuję, aby Komisja przygotowała projekt stosownych ustaw. Jak powiedziałem, będą to bardzo proste projekty.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby w tej sprawie zabrać głos? Bardzo proszę.

Zastępca dyrektora Departamentu Gospodarki Morskiej Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej Paweł Krężel:

Paweł Krężel, Ministerstwo Gospodarki Morskiej Żeglugi Śródlądowej. Panie przewodniczący, szanowni państwo, jeśli chodzi o ustawę o ochronie żeglugi i portów morskich, która znajduje się w kompetencjach mojego resortu, to jak najbardziej widzimy potrzebę uaktualnienia tych odesłań. Procedowany obecnie projekt nowelizacji, m.in. ustawy o ochronie portów, przewiduje stosowną aktualizację. Jesteśmy w tej chwili już po uzgodnieniach międzyresortowych i wkrótce projekt trafi na posiedzenie Komitetu do Spraw Europejskich. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Kiedy projekt ma szansę trafić do marszałka Sejmu?

Zastępca dyrektora departamentu MGMiŻŚ Paweł Krężel:

Myślę, że nastąpi to w okolicach wakacji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

To chyba będzie trudno zdążyć z zakończeniem prac w tej kadencji Sejmu. Wydaje mi się, że w tej sytuacji w tym stosunkowo prostym zakresie, jak wynikało z przedstawionej przez pana posła Maliszewskiego petycji, właściwszym rozwiązaniem będzie podjęcie przez nas inicjatywy i dokonanie niezbędnej korekty przepisów w prosty, nieskomplikowany sposób.

Czy są jakieś zastrzeżenia do rekomendacji przestawionej przez pana posła Maliszewskiego? Nie słyszę. Uznaję, że Komisja podjęła decyzję o wystąpieniu z inicjatywą ustawodawczą w zakresie objętym petycją, przedstawionym przez pana posła Maliszewskiego.

Szanowni państwo, przystępujemy do realizacji kolejnego punktu porządku dziennego. Bardzo proszę pana posła Roberta Warwasa o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych poprzez umożliwienie odliczenia od podatku wydatków na termomodernizację budynku mieszkalnego lub lokalu mieszkalnego poniesionych na własne potrzeby mieszkaniowe przez podatników posiadających prawo do budynku lub lokalu na podstawie dowolnego tytułu prawnego.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Dziękuję, panie przewodniczący. Wysoka Komisjo, szanowni państwo, przedmiotem petycji jest zmiana ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych w zakresie ustanowienia ulgi termomodernizacyjnej dla osób dysponujących prawem do lokalu mieszkalnego na podstawie dowolnego tytułu prawnego. Petycja będąca przedmiotem niniejszej opinii obejmuje żądanie zmiany przepisów prawa o randze ustawy i mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu. Petycja spełnia wymogi formalne określone w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o petycjach.

Z dniem 1 stycznia 2019 r. weszła w życie nowa ulga podatkowa dla osób opodatkowanych według skali podatkowej z art. 27 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych stawką proporcjonalną z art. 30c oraz w formie ryczałtu. Zmiana polega na możliwości odliczenia od podstawy opodatkowania części wydatków, w wysokości 23%, poniesionych w roku podatkowym na materiały budowlane, urządzenia i usługi związane z realizacją przedsięwzięcia termomodernizacyjnego w budynku mieszkalnym. Zakres podmiotowy ulgi został ograniczony do podatników będących właścicielami lub współwłaścicielami budynku mieszkalnego jednorodzinnego. Nie są więc nią objęci płatnicy podatku dochodowego od osób fizycznych oraz zryczałtowanego podatku dochodowego od przychodów ewidencjonowanych posiadający tytuł prawny do lokalu mieszkal-

nego w budynku wielorodzinnym, na przykład dysponujący spółdzielczym lokatorskim prawem do lokalu lub spółdzielczym własnościowym prawem do lokalu mieszkalnego, prawem własności bądź umową najmu. Na tym polega podstawowa różnica pomiędzy ulgą podatkową związaną z przedsięwzięciem termomodernizacyjnym wprowadzoną ustawą z 9 listopada 2018 r. a ulgą proponowaną w petycji.

Autor petycji zaproponował ulgę wzorowaną na uldze remontowej, która obowiązywała do końca 2005 r. Ulga wprowadzona ustawą z dnia 9 listopada polega natomiast na odliczeniu od podstawy opodatkowania części (23%) wydatków poniesionych na przedsięwzięcia termomodernizacyjne, przy czym limit odliczenia w odniesieniu do wszystkich realizowanych przedsięwzięć termomodernizacyjnych w poszczególnych budynkach, których podatnik jest właścicielem lub współwłaścicielem, wynosi 53 000 zł. Ograniczono również okres, w którym podatnik obowiązany będzie do zakończenia przedsięwzięcia termomodernizacyjnego. Zgodnie z nowym art. 26h ust. 7 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych przedsięwzięcie takie powinno zostać zrealizowane w okresie trzech kolejnych lat, licząc od roku podatkowego, w którym poniesiono pierwszy wydatek.

W uzasadnieniu rządowego projektu ustawy nie wskazano powodów objęcia nową ulgą wyłącznie budynków jednorodzinnych. Stwierdzono jedynie, że dotychczasowe wsparcie państwa w zakresie termomodernizacji budynków mieszkalnych udzielane w ramach środków z budżetu państwa, polegające m.in. na przyznaniu premii termomodernizacyjnej, stanowiącej 20% kwoty kredytu zaciągniętego na realizację przedsięwzięcia, jest niewystarczające do osiągnięcia podstawowego celu, którym jest poprawa jakości powietrza. W tym zakresie wskazano, że uzupełnieniem działań jest program „Czyste Powietrze", a z kolei do wspólnot mieszkaniowych i do spółdzielni kierowane jest wsparcie pochodzące ze środków Funduszu Termomodernizacji i Remontów, na podstawie ustawy z 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów.

W kontekście argumentów podniesionych w uzasadnieniu projektu rządowego oraz wyartykułowanych w dyskusji nad nim należy jednak zauważyć, że program „Czyste Powietrze" skierowany jest przede wszystkim do właścicieli lub współwłaścicieli budynków mieszkalnych jednorodzinnych, a więc obejmuje tę samą grupę podmiotów co nowa ulga podatkowa z art. 26h ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Po drugie, rozwiązania przewidziane w ustawie z 6 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz niektórych innych ustaw, takich jak przedsięwzięcia niskoemisyjne i gminne programy niskoemisyjne, są skierowane do osób spełniających określone kryteria dochodowe i majątkowe. Po trzecie, w obecnym stanie prawnym wyróżnia się trzy formy prawne wsparcia z Funduszu Termomodernizacji i Remontów, tzn. premię termomodernizacyjną, premię remontową i premię kompensacyjną. Z tych trzech form prawnych wsparcia w zasadzie tylko jedna – premia remontowa – dotyczy wyłącznie budynków wielorodzinnych. Premia termomodernizacyjna i premia kompensacyjna mogą być przyznawane również na inwestycje w domach jednorodzinnych.

Reasumując, w obecnym stanie prawnym pomoc państwa w zakresie realizacji przedsięwzięć termomodernizacyjnych jest przede wszystkim skierowana do właścicieli i współwłaścicieli domów jednorodzinnych w formie dotacji, pożyczek, ulgi podatkowej, refinansowania części kosztów kredytu lub sfinansowania przedsięwzięcia niskoemisyjnego dla osób uboższych. W przypadku przedsięwzięć termomodernizacyjnych w budynkach wielorodzinnych pomoc jest ograniczona do zrefinansowania części kosztów kredytu zaciągniętego na sfinansowanie przedsięwzięcia termomodernizacyjnego lub remontu, przy czym w tym drugim przypadku pomoc obejmuje przede wszystkim budynki wielorodzinne oddane do użytku przed 14 sierpnia 1961 r. Ta forma pomocy dotyczy zatem budynków uznanych przez wnioskodawców, rząd, za pozostające w najgorszym stanie technicznym i mające najniższy standard wyposażenia. W związku z tym działania wyłącznie o charakterze termomodernizacyjnym mogą w takich przypadkach okazać się dalece niewystarczające.

Jak wynika z uzasadnienia rządowego projektu ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, główną odpowiedzialność za nieodpowiednią jakość powietrza w Polsce ponosi sektor bytowo-komunalny. Budynki wielorodzinne korzystają w przeważają-

cej części z zewnętrznych źródeł ciepła. Nie zmienia to jednak faktu, że zużycie ciepła przez te budynki, a więc wpływ na zanieczyszczenie powietrza, jest uzależnione od efektywności energetycznej takiego budynku.

Szanowni państwo, reasumując przedstawione argumenty, należy stwierdzić, że zawarte w petycji żądanie zmian przepisów odnosi się do stanu prawnego sprzed nowelizacji ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Ustawa ta wprowadziła do systemu podatku dochodowego ulgę dotyczącą przedsięwzięć termomodernizacyjnych. Objęte są nią inwestycje w budynkach jednorodzinnych, a ulga ma przysługiwać właścicielom i współwłaścicielom tych budynków. Projekt petycji wpisuje się w politykę państwa w zakresie ochrony środowiska poprzez poprawę efektywności energetycznej budynków mieszkaniowych oraz zmniejszenie emisji pyłów i innych zanieczyszczeń do atmosfery. Decyzja o rozszerzeniu zakresu ulgi z art. 26h ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych lub wprowadzenie nowej ulgi dedykowanej osobom fizycznym mieszkającym w budynkach wielorodzinnych powinna uwzględniać stan budownictwa wielorodzinnego w Polsce pod względem efektywności energetycznej budynku, wpływu na emisję zanieczyszczeń powietrza, efektywność dotychczasowych form pomocy państwa oraz skutki finansowe przyjętych rozwiązań. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję panu posłowi. Kto z państwa chciałby w tej sprawie zabrać głos? Bardzo proszę.

Naczelnik wydziału w Departamencie Podatków Dochodowych od Osób Fizycznych Ministerstwa Finansów Aldona Migza-Rawska:

Aldona Migza-Rawska, Ministerstwo Finansów, Departament Podatków Dochodowych od Osób Fizycznych. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, chciałabym zauważyć, że przedstawiony w petycji projekt ustawy jest znany Ministerstwu Finansów, ponieważ został on przesłany do resortu w trakcie procesu legislacyjnego związanego z wprowadzeniem nowej ulgi termomodernizacyjnej. Nie zdecydowaliśmy się jednak na rozszerzenie planowanej ulgi i objęcie nią tzw. budynków wielorodzinnych, gdyż – jak wskazał już mój przedmówca, pan poseł – priorytetem rządu jest przede wszystkim realizacja programu „Czyste Powietrze”, czyli wsparcie termomodernizacji budynków jednorodzinnych. Wynika to z faktu, że w tym obszarze występuje bardzo duże ubóstwo energetyczne.

Dodatkowo należy zauważyć, że w 2015 r. powstał raport zespołu, który składał się m. in. z przedstawicieli Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Infrastruktury oraz ekspertów OECD. Jest on zatytułowany „Przegląd wydatków publicznych. Polityka wspierająca mieszkalnictwo”. Autorzy raportu ocenili, że konstrukcja Funduszu Termomodernizacji i Remontów, a szczególnie fakt, że dotacja jest związana z inwestycją realizowaną przez właściciela nieruchomości w oparciu o audyt energetyczny, zapewnia skuteczność programu w zakresie poprawy stanu technicznego istniejących zasobów mieszkaniowych, w tym jego efektywności energetycznej w odniesieniu do budynków wielorodzinnych. Należy zauważyć, że z danych przedstawionych przez Bank Gospodarstwa Krajowego, który zarządza Funduszem Termomodernizacji i Remontów, wynika, iż większość wniosków, które wpływają w ramach akcji wspierania termomodernizacji, jest składanych przez podmioty, które zarządzają budynkami wielorodzinnymi. W okresie 1999–2017 wnioski wspólnot mieszkaniowych stanowiły 58% wszystkich wniosków, a w przypadku spółdzielni mieszkaniowych było to 33%. W tym czasie, jeśli chodzi o budynki jednorodzinne, złożono tylko 761 wniosków. Główną barierę ograniczającą liczbę wniosków i możliwość skorzystania z pomocy, jaką daje ustawa, stanowi wysokość wydatków, które musiałyby zostać poniesione przez osoby fizyczne posiadające nieruchomość w postaci domu jednorodzinnego. Chodzi przede wszystkim o wydatki związane z audytem i inne tego rodzaju opłaty.

W związku z powyższym, jak już wspomniałam, rząd uznał, iż najważniejsza jest kwestia budynków jednorodzinnych, których jest w Polsce bardzo dużo, ok. 5 milionów. W tej sytuacji stanowisko Ministerstwa Finansów jest negatywne, jeśli chodzi o ewentualne rozszerzenie ulgi i wsparcie przy jej pomocy budownictwa wielorodzinnego. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Bardzo dziękuję.

Naczelnik wydziału w departamencie MF Aldona Migza-Rawska:

Jeśli pan przewodniczący pozwoli, to dodam jeszcze, że trudno w tym przypadku oszacować, ile wprowadzenie takiej ulgi kosztowałoby sektor finansów publicznych. Poza tym nigdzie w obowiązujących przepisach prawa nie ma regulacji dotyczących funduszu termomodernizacyjnego. W przepisach odnoszących się do własności lokali i spółdzielni mieszkaniowych występuje oczywiście fundusz remontowy, ale jeśli chodzi o fundusz termomodernizacji, to ta kwestia pozostaje otwarta i znajduje się w wyłącznej gestii spółdzielni mieszkaniowych i wspólnot mieszkaniowych. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Następny mówca, bardzo proszę.

Radca ministra w Departamencie Mieszkalnictwa Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju Zbigniew Bondarczuk:

Zbigniew Bondarczuk, Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju. Wysoka Komisjo, panie przewodniczący, rozpatrywana propozycja dotyczy nowego instrumentu wspierania termomodernizacji. Wbrew temu, co jest napisane w opinii Biura Analiz Sejmowych i co zdaje się sugerować uzasadnienie, z treści ustawy wynika, że ten nowy instrument jest dedykowany właścicielom oraz innym osobom posiadającym tytuł prawny do budynku mieszkalnego, a nie tylko do lokalu mieszkalnego. Jest to wyraźnie napisane w ust. 1 i następnych. Ta sytuacja ma bardzo duże konsekwencje, ponieważ oznacza ona, że wspomniany instrument jest także adresowany do właścicieli budynków jednorodzinnych, a to z kolei ma bardzo duże konsekwencje, które wyraźnie widać, jeśli przeanalizuje się strukturę tego instrumentu, dla konkurencji pomiędzy różnymi funkcjonującymi już obecnie instrumentami. Dotyczy to również instrumentów dedykowanych budynkom jednorodzinnym w ramach programu „Czyste Powietrze". Postaram się za chwilę tę kwestię wyjaśnić dokładniej.

Szanowni państwo, konstrukcja instrumentu polega na odliczeniu od podatku 19% wydatków, których zakres i rodzaje ma określić – nieistniejący notabene minister – właściwy do inwestycji i rozwoju (takiego ministra nie ma). Ze względu na charakter projektowanego instrumentu wiodące jest Ministerstwo Finansów i dlatego nie chcę wchodzić w szczegóły dotyczące samego charakteru instrumentu jako takiego, ale postaram się skupić na tym, na czym my się znamy, czyli na ewentualnej skuteczności tego instrumentu w osiąganiu celu, który tam jest dedykowany. Tym niemniej pozwolę sobie jednak zwrócić uwagę na kuriozalność tego instrumentu, gdyż proszę zauważyć, że jeśli ja mam odliczyć 19% od podatku, to cóż to oznacza? Jest to równoważne odliczeniu od dochodów 60% poniesionych wydatków w przypadku podatnika z drugiej grupy. W przypadku podatnika z pierwszej grupy jest to aż 105%. Inaczej mówiąc, mamy sytuację, w której państwo jakby dopłacało do wydatków poniesionych przez tego podatnika. Prosty rachunek to pokazuje. Niby 19% odliczenia, ale w całości jest o już 105%.

Kuriozalność konstrukcji tego instrumentu jest jedną z przesłanek, które kazałyby ponowić proces przygotowania tej petycji, jeszcze raz sprawę przemyśleć i odpowiedzieć sobie na podstawowe pytania, czyli kto, co i w jaki sposób oraz dlaczego ma wykonać w ramach powyższego instrumentu. Podam przykład. Chodzi o to, czy ma to być instrument adresowany wyłącznie do osób fizycznych posiadających prawo do lokalu, czy też również prawo do budynku? Dlaczego? Ponieważ jeśli podatnik, do którego adresowany jest program „Czyste Powietrze", ma do wyboru, czy skorzystać z pomocy państwa w postaci 50% dopłaty, a pozostałe 50% inwestycji sfinansować samemu, to tutaj korzysta także z odliczenia od podatku. Chodzi o pozostałe 50% nakładów, które poniósł. De facto państwo sfinansuje mu to w 100% bez względu na to, czy jego sytuacja finansowa tego wymaga, czy nie. Może to być równie dobrze osoba uboga energetycznie, której w ogóle nie stać na jakiekolwiek wydatki inwestycyjne, jak i osoba, którą stać na takie inwestycje i która mieści się w drugiej grupie podatkowej.

Inny przykład. W projekcie jest napisane, że tytułem do odliczenia będzie poniesienie wydatków w ramach remontu. Chodzi o wydatki na termomodernizację w ramach

remontu. Z tego odliczenia nikt nie będzie mógł skorzystać, bowiem termomodernizacja w żadnym zakresie nie jest remontem. Nie jest to odtworzenie stanu pierwotnego budynku, a to oznacza, że nikt nie będzie mógł skorzystać z odliczenia. Takich kwiatków jest więcej. Może podam jeszcze jeden. Ustęp 8 dotyczy na przykład sytuacji, w której podatnik jakby odzyskał część poniesionych wydatków. Będzie musiał je zwrócić, ale pytanie brzmi następująco: jeśli odliczam wpłaty na fundusz remontowy czy wydzieloną jego część, to proszę mi powiedzieć, kto i w jaki sposób obliczy, ile podatnik ma oddać, jeżeli spółdzielnia skorzystała na przykład ze wsparcia ze środków unijnych, uzyskała dotację albo preferencyjny kredyt. Kto to będzie wyliczał? Ile ten podatnik ma oddać? Podatnik sam sobie tego nie policzy, bo przecież może nawet nie posiadać wystarczających informacji. Tego typu pytań jest więcej, ale nie ma sensu bardziej w to się zagłębiać, bo zasadnicze i podstawowe pytanie brzmi: po co w ogóle jest ten nowy instrument? Czy on rzeczywiście pozwoli na osiągnięcie deklarowanych celów w postaci poprawy efektywności energetycznej i poprawy sytuacji lokatorów, mieszkańców oraz najemców?

Szanowni państwo, już 21. rok prowadzę sprawy związane ze wspieraniem przedsięwzięć termomodernizacyjnych ze środków budżetu państwa. Początkowo obowiązywała ustawa o wspieraniu przedsięwzięć termomodernizacyjnych z 1998 r., teraz obowiązuje ustawa o 10 lat późniejsza, z 2008 r. Jak powiedziała pani z Ministerstwa Finansów, beneficjentami tej ustawy w 98,5% są spółdzielnie mieszkaniowe i wspólnoty mieszkaniowe. Mam ze sobą raport z badania funkcjonowania funduszu z lipca poprzedniego roku i jeśli ktoś jest zainteresowany, jestem w stanie udostępnić precyzyjne dane dotyczące tego, ile było przedsięwzięć, na jaką kwotę, kto był beneficjentem itd. Wiadomo, gdzie byli beneficjanci, ale problem polegał na tym, że właściciele budynków jednorodzinnych, którzy są główną przyczyną i źródłem smogu w Polsce, nie otrzymywali żadnego wsparcia. Stąd wziął się program „Czyste Powietrze”, który nie obejmuje wielorodzinnych budynków mieszkaniowych, bowiem nie ma takiej potrzeby. Powtarzam, nie ma takiej potrzeby.

Zanim sprawę podsumuję, może jeszcze jedna krótka historia dotycząca termomodernizacji. Szanowni państwo, nasz program termomodernizacji de facto budynków wielorodzinnych, który obejmuje różne cele, m.in. budynki jednorodzinne, ale jak powiedziano, właściciele z tego programu nie korzystali, stał się przedmiotem zainteresowania w szeregu innych krajów Unii Europejskiej i był bardzo wysoko oceniany na tym forum. W związku z tym kiedyś otrzymaliśmy zaproszenie do Bułgarii, gdzie mieliśmy przedstawić ten program. Zaproszenie wystosował do nas odpowiednik naszego ministra budownictwa. Po wylądowaniu w Sofii, kiedy jechaliśmy na spotkanie, ze zdziwieniem patrzyliśmy na budynki wielorodzinne, najprawdopodobniej wykonane w technologii wielkopłytowej, które wyglądały jak po przejściu huraganu. Wrażenie było takie, jakby bardzo silny wiatr zerwał z tych budynków izolację cieplną. Co się okazało? W Bułgarii obowiązywał przepis, który proponuje się w petycji, tzn. żeby można było odliczać wydatki indywidualne, własne wydatki na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych. Ludzie po prostu ocieplali swoje mieszkania, każdy na własną rękę. Każdy sam sobie przylepiał styropian do ścian swojego mieszkania. Myślę, że mniej więcej podobny byłby efekt rozwiązania, które się nam proponuje.

Nie wchodząc dalej w szczegóły, bo nie chcę przedłużać, postuluję, aby nie rekomendować przedłożonego projektu w jego proponowanym kształcie. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Czy ktoś z państwa chce jeszcze zabrać głos? Nie widzę. Panie pośle, proszę o podsumowanie i konkluzję.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, w związku z informacjami, które otrzymaliśmy z Ministerstwa Finansów, że ten projekt by już znany i rozpatrywany, oraz uwzględniając przykłady pokazane przez przedstawiciela Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju, proponuję zakończenie prac nad tą petycją poprzez nieuwzględnienie żądania będącego przedmiotem petycji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Mamy zatem rekomendację, aby nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem petycji. Czy są uwagi do tej rekomendacji? Nie słyszę. W tej sytuacji uznaję, że Komisja podjęła powyższą decyzję.

Przechodzimy do ostatniego punktu. Jest nim petycja w sprawie zmiany art. 80 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane w zakresie aktualizacji odesłania oraz zmiany ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy w zakresie umożliwienia głosowania korespondencyjnego wyborcy, który najpóźniej w dniu głosowania kończy 75 lat.

Bardzo proszę o przedstawienie petycji pana posła Jacka Świata.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Panie przewodniczący, szanowni państwo, przed nami petycja pana Sebastiana Adamowicza, można powiedzieć, etatowego tropiciela niespójności w polskim prawie. Tym razem jest to krótka petycja, a w istocie trzy różne tematy.

Po pierwsze, postulat nowelizacji art. 80 ust. 1 i 2 Prawa budowlanego, ponieważ przepisy tego artykułu zawierają regulację odnoszącą się do nieistniejącego przepisu. Temat drugi to zmiana art. 39 § 5 Kodeksu wyborczego. Jest to również nowelizacja mająca na celu korektę odniesienia do nieistniejących przepisów. Oczywiście sensowność tych dwóch postulatów nie budzi wątpliwości. Rzeczywiście mamy tu do czynienia z lukami czy też niedoróbką prawną i należałoby ją naprawić po prostu w imię czystości prawa. Mam jednak pewną wątpliwość natury technicznej. Zwykle, żeby naprawić tego rodzaju niedoróbki, występujemy z inicjatywą ustawodawczą. Oczywiście jestem za tym, aby te niedoróbki poprawić, ale nie wiem, czy jest sens uruchamiania całej sejmowej procedury w celu wprowadzenia tak drobnych, detalicznych zmian w przepisach, które na co dzień nie powodują problemów. Najlepiej, najzręczniej byłoby, gdyby aktualnie toczyły się jakieś prace nad ustawami, o których mówimy, czyli nad Prawem budowlanym lub Kodeksem wyborczym, bo wtedy można by niejako przy okazji naprawić wspomniane niedoróbki.

Stąd bierze się moje pierwsze i najważniejsze pytanie – czy w tym zakresie toczą się jakieś prace, czy są planowane, żebyśmy mogli ewentualnie dołączyć się ze swoją inicjatywą? Jeżeli takie prace się nie toczą, to rekomendacja jest oczywista, czyli będziemy musieli wystąpić z inicjatywą ustawodawczą, choć jak mówię, jest to trochę uciążliwe dla nas wszystkich, dla merytorycznych komisji, bo zajmuje sporo czasu, a zmiany są w istocie śladowe.

Trzecia sprawa podjęta przez wnioskodawcę to przywrócenie możliwości głosowania korespondencyjnego dla osób, które ukończyły 75 lat. Przypomnę, że ta możliwość głosowania korespondencyjnego początkowo dotyczyła tylko osób przebywających za granicą. W 2011 r. została ona rozszerzona na osoby niepełnosprawne, a w 2014 r. również na osoby starsze. Dokładnie przed rokiem, w styczniu 2018 r., powszechne prawo głosowania korespondencyjnego zostało zlikwidowane. Pozostawione zostało oczywiście dla osób niepełnosprawnych. Jeśli chodzi o prawo głosowania korespondencyjnego, o tym, czy ono jest, czy go nie ma, decyduje parlament. Nie ma żadnych przeszkód prawnych ani konstytucyjnych, aby takie prawo przyznać lub go nie przyznawać. W zeszłym roku prawo powszechnego głosowania korespondencyjnego zostało cofnięte w całym pakiecie nowelizacji prawa wyborczego, które miały jeden cel, tzn. aby proces wyborczy był jak najczystszy i aby jak najbardziej ograniczyć możliwość jakichś nadużyć czy też wystąpienia niejasności w procedurach wyborczych. Taka była motywacja ustawodawcy.

Oczywiście możemy się teraz spierać, czy to prawo powinno dotyczyć osób starszych, czy nie, ale wydaje mi się oczywiste, że w tej chwili postulat przedstawiony w petycji nie ma szans na realizację. W ciągu tego roku nie wydarzyło się nic takiego rewolucyjnego, co skłaniałoby nas do zmian w Kodeksie wyborczym. Raczej jest mało prawdopodobne, żeby ci, którzy głosowali przed rokiem za ograniczeniem tego prawa, nagle zmienili zdanie, ale oczywiście niczego tutaj nie przesądzam.

Warto też zauważyć, że wchodzimy w ważny rok wyborczy. Za 4 miesiące wybory do Parlamentu Europejskiego, a za mniej więcej 10 miesięcy wybory parlamentarne.

Zasada wyrażona wprost przez Trybunał Konstytucyjny mówi, że w ciągu 6 miesięcy przed wyborami nie powinno się wprowadzać istotnych zmian do prawa wyborczego, a więc gdybyśmy nawet zajęli się tą sprawą, to nie mogłaby ona oczywiście dotyczyć wyborów do Parlamentu Europejskiego. Nie wydaje się również właściwe, aby wprowadzać takie zmiany z myślą o jesiennych wyborach do parlamentu. Lepiej, żeby Kodeksu wyborczego już w tym roku nie ruszać. Nie przesądzając, czy takie głosowanie ma sens, czy nie, ale z powodów czysto praktycznych będę wnosił, aby nie nadawać tej petycji dalszego biegu w tym zakresie.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Kto z państwa chciałby zabrać głos? Proszę bardzo.

Główny specjalista w Zespole Prawnym i Organizacji Wyborów Krajowego Biura Wyborczego Marcin Lisiak:

Marcin Lisiak, Krajowe Biuro Wyborcze. Szanowny panie przewodniczący, szanowni państwo, pozwolę sobie przedstawić stanowisko Państwowej Komisji Wyborczej w tym zakresie. Państwowa Komisja Wyborcza nie widzi potrzeby rozróżniania tych dwóch możliwości głosowania. Jeżeli dla osób z niepełnosprawnością istnieje możliwość głosowania przez pełnomocnika i głosowania korespondencyjnego, to przepisy powinny być jednolite i zdaniem Państwowej Komisji Wyborczej głosowanie korespondencyjne powinno być dostępne także dla osób powyżej 75. roku życia, tak jak ci wyborcy mogą głosować przez pełnomocnika.

To wszystko z mojej strony. Tak przedstawia się stanowisko Państwowej Komisji Wyborczej w tej sprawie. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa jeszcze chciałby zabrać głos? Nie widzę. Chciałbym jeszcze poddać panu posłowi referentowi pod rozwagę kwestię, na ile w związku z pierwszą częścią petycji istnieją uzasadnione powody do podjęcia inicjatywy ustawodawczej. Ja, czytając tę petycję, nie znajduję żadnego uzasadnienia, że dzisiejsze usterki legislacyjne mają wpływ na praktykę stosowania tych przepisów. Tak jak pan poseł zauważył, przedstawiając tę petycję, na ile zatem uzasadnione jest wprowadzanie do prac sejmowych w ostatnich miesiącach kadencji jeszcze jednego projektu, skoro niepodane są żadne konkretne okoliczności wskazujące, że byłoby to celowe dla usprawnienia stosowania tych przepisów w praktyce.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Ja oczywiście się zgadzam. Zgłosiłem te zastrzeżenia właśnie dlatego, żeby nie zawracać głowy Sejmowi w ostatnich kilkunastu miesiącach pracy w tej kadencji, mówiąc kolokwialnie. Dlatego myślę, że powinniśmy sprawdzić, czy gdzieś są planowane lub prowadzone jakieś prace ustawodawcze lub ewentualnie przesłać tę petycję do merytorycznych komisji albo do wiadomości odpowiednich ministerstw. Nie jestem entuzjastą podejmowania inicjatywy w tej sprawie.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Panie pośle, proszę o rekomendację. Nie uwzględniamy żądania będącego przedmiotem tej petycji?

Poseł Jacek Świat (PiS):

Dobrze. Przyjmijmy po tej dyskusji, że nie uwzględniamy rekomendacji, natomiast informację mogłaby nasza Komisja przesłać do zainteresowanych.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Czyli do kogo?

Poseł Jacek Świat (PiS):

Ponieważ to będzie dotyczyć Prawa budowlanego, to do ministerstwa odpowiedniego dla budownictwa. Także do Ministerstwa Sprawiedliwości, bo chodzi o Kodeks wyborczy. W grę wchodzi także komisja kodyfikacyjna i komisja właściwa dla prawa budowlanego. Jak sądzę, będzie to Komisja Infrastruktury.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Jest rekomendacja, aby nie uwzględniać żądania będącego przedmiotem petycji, a materiały przekazać do podmiotów merytorycznie zajmujących się tymi sprawami. Czy jest sprzeciw wobec takiej rekomendacji? Czy jest akceptacja? Nie słyszę żadnych uwag. Uznaję, że Komisja podjęła taką decyzję.

Szanowni państwo, na tym wyczerpaliśmy porządek tego posiedzenia. Dziękuję wszystkim za udział. Życzę dobrego popołudnia. Zamykam posiedzenie Komisji.